

Тесть Європи

Ярослав пильно дивився на карту. Перед його очима були держави - сусіди, далекі та не дуже. Як зберегти свою країну? Як зберегти мову, як зберегти свій народ?

Друзі чи вороги? Мир чи ворожнеча? Не дай , Боже, війна....

Війни, нескінченні війни підірвали життєвий рівень населення, несли голод і смуту.

Сидіти у Новгороді за батьковим наказом, але потрібно сплачувати батькові непосильно велику щорічну данину? Не сплатив.

- Чекай війни, сину. Батько збирається військом йти на тебе! - невтішна звістка від матері.

Ціна питання 2000 гривень.

Зібрано раду в Новгороді. Серед різних думок звучить промова Ярослава:

- Не сплачу! Не можна забирати народне добро. Ці гроші повинні йти на розвиток міста, а інакше як довести людям, що вони працюють на власній землі для покращення свого власного життя? Якщо всі гроші уходять далеко і їм немає повороту? А на ці кошти можна будувати храми, де люди будуть молитися. Бібліотеки, де можна читати великі книжки. Дороги, які нададуть розвиток торгівлі. Розвиток всієї держави починається з добробуту кожної окремої людини, кожної родини, а разом ми – сила!
- Але ціна непокори – війна!
- Війна небажана. Війна руйнуюча, в мене одне сподівання – молитва до Бога!

І очікування. Новгород очікує на чолі з Ярославом. Та розуміє - йому не простять непокори, час підготувати оборону для своєї землі.

- Треба збирати військо, треба оборонятись. Зі

мною – сила мого народу.

1015 рік. Тривожна звістка з Києва:

- Під час приготування до походу князь Володимир загинув.
- Не час радіти, браття, немає батька, але питання переходу влади не вирішено. За владу потрібно боротися, інакше не буде мені спокою за своєю державу.

Немає війська. Тож залишається одне: найняти варягів, вони готові битися за гроші. А своїх людей я захищу .

Ночі без сну. Ярослав не кидає з рук карту, на якій позначені пересування найманців. Головна мета – дістатися Києва. Стати на трон, не допустити до влади Святополка Окаянного. Окаянний – руйнівник.

Вбивця братів – перших претендентів на владу –

Бориса і Гліба. Потрібно цього Святополка провчити.

Це складний час для Ярослава. Листопад 1015 року. Вдається розбити військо Святополка. Жорстока битва, але не вбив названого брата, відпустив. Що ж Святополк? Він не визнає поразки і того, що Ярослав має право на трон, як другий син Володимира після смерті батька і старшого – Вишеслава. Отже, перемога тимчасова. Святополк Окаянний взяв собі на допомогу польські війська короля Болеслава I. Під натиском яких змусив Ярослава покинути Київ. 1018 рік – король Болеслав захопив у полон і назавжди відвіз до Польщі дружину і сестер.

Відчай? Ні. Повернувся до Новгороду, Ярослав знов у місті своїх надій. Тут є над чим подумати. Щось пішло не так. Влада, як примара, обійняла і відпустила. А поки ми живемо, ми можемо змінювати теперішнє заради майбутнього. Господи, дай сили.

Крок за кроком, день за днем. -

Мені треба добра порада.

Ярослав стояв на високому пагорбі і молився. Роздумував. Для чого мені влада? Тоді, в 1015 році я боровся проти вбивці моїх братів, але й сам хотів влади. Недовго радів. Час моєї влади швидко сплинув.

Я повинен мати владу не для себе, не для задоволення своїх потреб, а заради доброго життя моїх людей.

- Треба почати спочатку. Повороту до старого немає. Все вдасться, якщо зі мною буде вірна дружина.

Можливо з тієї самої пори, в наших землях тотожні поняття: дружина – улюблена законна жінка, дружина – вірна, міцна армія.

Ярослав вирішує одружитись вдруге. Скликає великий збір для прийняття рішення.

- Хочу одружитись з дочкою шведського короля.
- Невже княгинь замало єдиної крові і віри?

- Я дивлюся вперед, жінка може прийняти нашу віру, а спільні діти, то єдина кров двох держав. Наші землі не будуть воювати, з королем Швеції я бачу велику можливість до мирних угод. Мир веде до процвітання держави. Нам обом це потрібно.

З цими словами Князь Ярослав шле послів до шведського короля, пропонує руку і серце його дочці – Інгігерді.

Інгігерда була молода і прекрасна. Вона мала вийти за короля Норвегії Олафа, їх шлюб мав бути гарантією миру між Швецією та Норвегією. Весілля повинно було відбутися восени 1018 року. Восени Олаф прибуває для побачення з нареченою та її батьком, а їх немає. Посли приносять вражаючу новину - дочка Швеції піде за Ярослава, буде його дружиною.

Тут і змінюється рівна хода історії, бо Ярослав встигає запропонувати такі умови шлюбу, на які погоджується

шведський король. Його дочка, прекрасна Інгігерда, піде за сина Київського князя і майбутнього правителя всієї Київської Русі – Ярослава Мудрого.

Влітку делегація прибуває до Новгороду. Довгий шлях ...Ось ці землі. Землі майбутнього чоловіка. Все, куди не кинь оком, оживає на очах.

Розпускаються квіти і запашні трави. Чути золоті церковні дзвони. Природа наче всміхається до тебе кожною пелюсткою, кожна бджілка несе пилок життя. Весілля серед казкової природи й сподівання на довге щасливе подружнє життя.

Зустріч. Ярослав хоч і причепурився, але не зовсім красень. Серйозний, поважний, набагато старший за королівську дочку.

- Прошу всіх до столу!

Першим присів король. Піддані розступилися, даючи пройти до місця принцесі. Дочка присіла мовчки.

Столи ломилися від багатьох страв.

- Слава нашій княжні!

Заграла музика, келихи були наповнені і якась щирість і спрага до кращого майбутнього була у цих простих речах, що в Інгігерді прокинулась любов до народу, який на неї так чекав. Стати дружиною Ярослава. З кожним поглядом вона, здається, звикає до нього. Він стає ріднішим бо огортає своєю турботою.

- Доню, вважаю, що на цій землі поруч з таким чоловіком ти будеш щасливою.

Ярослав протягує дорогоцінну каблучку і намисто, які оздоблені коштовностями. Переливи червоного каміння мружать очі.

- Народ нас підтримає, дорога Інгігердо, не відмовляй мені. Хай наші долі будуть заплетені в одну і рід моєї землі породниться з твоїм. Огорни мій народ турботою, він так довго на тебе чекав. Ми

збудуємо сильну державу, де люди будуть жити щасливо.

- Я згодна.

- А військо буде потрібно тільки для того , щоб захистити наше щастя.

Церковні дзвони. Інгігерда приймає віру чоловіка і стає Іриною. Весілля. Богородиця, ніби святим рушником покриває від ворогів, захищає нову родину.

Остаточна перемога у битві біля річки Альти і в 1019 році Ярослав Мудрий стає київським Великим князем.

Тисяча років....

Тисяча років пройшла з того часу, а саме тоді закладено основу багатьом великим справам. Київська Русь перетворилася на могутню європейську державу. За правління Ярослава Мудрого поширилося і зміцніло християнство в Київській Русі. Він узгодив церковний устав, заснував перші монастирі, які стали

осередками розвитку культури й духовного збагачення людства.

Об'єднати всі руські землі. Після смерті Мстислава Ярославу це вдалося, в 1036 він став єдиним володарем могутньої Київської держави. А на місці перемоги над печенігами почалось будівництво Софійського собору. Не для себе. Для людей. Для слави Господа нашого.

Карта не давала спокою Ярославу. Його дружина Інгігерда - Ірина завжди поруч. Удвох вони розмірковували як подолати ворожнечу в усьому світі. Як зберегти те щастя, яке їм вдалось досягти? Як зберегти своїх нащадків? Десять дітей їм було даровано волею небес.

- Люба моя Ірино, більш за все боюся я за майбутнє наших дітей. На яке я не можу вплинути, бо життя

людині не дається назавжди. Це подарунок від Бога на якийсь тільки час і треба встигнути за той проміжок зробити діла праведні, щоб не залишити по собі руїни. - Тільки закон є голосом правди, який чує вся країна.

Так з'явилися закони, які було укладено в збірник законів про закріплення влади в державі та впорядкування правових та соціальних відносин громадян, названі вони були - Правда Ярослава.

- Але це ще не все, хіба можуть бути щасливими діти без батькового благословення?
- Великий шлях чекає дітей наших, Ярославе. І не завжди ми будемо поруч, частину шляху, самий початок пройдемо разом, сім'єю нашою великою, а далі – кожен окремо.
- Шлях, великий шлях, це ти правильно сказала, Ірино. Здається, ні, я певен, що знаю тепер точно знаю, що потрібно зробити.

Карта більше не мучила, вона була потрібна, щоб роздивитись шляхи, якими розійдуться його діти по всьому світі.

Своїм синам, Володимиру і Святославу, він віддав найкращі міста з величезними соборами й церквами. В тих соборах молитви починались з імен Ярослава і Ірини. Прославляли їх, як за поруку миру на Землі.

Якщо немає війни, то є добробут всієї країни.

- Сини мої. Доля відкрила вам свої долоні, на них слово моє князувати у мирі і злагоді між собою.

Тож слухайтеся наказу мого і волі моєї.

Вклонилися діти до батька і стали князувати, де велено їм було батьком з божого благословення.

- Діти мої, волею моєю прошу укласти союзи з державами, щоб скріпити мир на землях Європи.

Як би далеко ви не були, серце моє разом з вами.

Прославляйте віру нашу на землях європейських.

Таким чином, вдалося укласти наступні династичні

союзи.

Сини:

- Ізяслав – одружений на дочці польського короля Мешка II;

- Всеволод Ярославович – одружений з дочкою імператора Костянтина Мономаха;

- Ігор Ярославович – одружений на німецькій принцесі;

Дочки:

Єлизавета Ярославна – королева Норвегії;

Анастасія Ярославна - королева Угорщини;

Анна Ярославна – королева Франції;

Ярослав дивився вперед, його досягнення впливають на нас і тепер, тисячу років потому. В жилах європейців є краплина української крові. Всі ми брати. А братам не можна проливати кров брата , бо теє означає - проливати свою власну кров.

Тисяча років, а нікому за цей час не вдалося так породнити всю Європу і рознести вість по всім землям про український народ, такий добрий, могутній, готовий допомагати іншим і жити між собою в злагоді.

- О, Ярославе, ми пам'ятаємо про тебе, твої досягнення зміцнюють нас і зараз. Ми вдячні тобі, Тесть Європи. Сподіваємось, що пройде не одна тисяча років, а ім'я твоє буде з нами і наш народ будуть шанувати як гідних тебе нащадків. Слався, земле наша! Слався, Україно!